

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH NA PRZEDMIOCIE PSYCHOLOGIA IB

1. Uczniowie słabowidzący

- właściwe umiejscowienie dziecka w klasie (zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność)
- udostępnianie tekstów (np. testów sprawdzających wiedzę) w wersji powiększonej
- podawanie modeli i przedmiotów do obejrzenia z bliska
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość dziecka związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową (wydłużanie czasu na wykonanie zadań)
- częste zadawanie pytania- „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

2. Uczniowie słabosłyszący

- zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dla dziecka w pierwszej ławce w rzędzie od okna.
- umożliwianie odwracania się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi
- stanie w pobliżu dziecka twarzą w jego stronę
- mówienie do dziecka wyraźnie, używanie normalnego głosu i intonacji, unikanie gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji
- zadbanie o spokój w klasie, eliminowanie zbędnego hałasu (zamykanie okien przy ruchliwej ulicy, unikanie szeleszczenia kartkami papieru) który utrudnia dziecku rozumienie poleceń nauczyciela i wypowiedzi innych uczniów, powoduje większe zmęczenie; zakłócenia są wzmacniane przez aparat słuchowy
- upewnianie się czy polecenia kierowane do klasy są właściwie rozumiane przez dziecko niedosłyszące; w przypadku trudności zapewnianie dodatkowych wyjaśnień, formułowanie polecenia inaczej, używanie znanego dziecku słownictwa, wskazywanie jak to polecenie wykonuje jego kolega z ławki
- posadzenie w ławce z dobrym uczniem, który chętnie będzie pomagał mu np. szybciej otworzy książkę, wskaże ćwiczenie, pozwoli przepisać notatkę z zeszytu itp.
- używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy (m.in. zapisanie nowego

tematu, nowych i ważniejszych słów, dat na lekcji historii itp.)

- przygotowywanie uczniowi pisemnych planów pracy opisujących zagadnienia poruszane w wykładzie lub proszenie innych uczniów w klasie, aby robili notatki z kopią i udostępniali je koledze
- aktywizowanie dziecka do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy
- częste zwracanie się do ucznia, zadawanie pytań – by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu
- przy ocenie prac pisemnych nieuwzględnianie błędów wynikających z niedosłuchu;

3. Specyficzne trudności w uczeniu się

- **Dyskalkulia, czyli trudności w liczeniu – nie dotyczy przedmiotu psychologia**
- **Dysgrafia, czyli brzydkie, nieczytelne pismo**
w przypadku trudności z rozczytaniem prośba do ucznia o przeczytanie, odpytywanie ustne lub praca ucznia na komputerze
- **Dysortografia, czyli trudności z poprawną pisownią pod względem ortograficznym, fonetycznym, interpunkcyjnym itd.**
Ocena merytoryczna pracy z pominięciem zasad pisowni.
- **Dysleksja rozwojowa**
 - Ograniczanie czytania do istotnych partii wiedzy, akceptowanie korzystania z nagrań fonicznych, filmów, jako uzupełnienia samodzielnie przeczytanych rozdziałów
 - Kontrolowanie stopnia zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów
 - Wydłużenie czasu pracy ucznia.
 - Ograniczanie tekstów do czytania i pisania na lekcji do niezbędnych notatek
 - Ograniczanie pisemnych sprawdzianów do sprawdzanych wiadomości
 - Unikanie wrywania do odpowiedzi, uprzedzanie ucznia, że będzie pytany
 - Umożliwienie siedzenia blisko nauczyciela.
 - Nie uwzględnianie w ocenianiu poprawności gramatycznej i ortograficznej.
 - Akceptowanie pisma drukowanego lub komputerowego, nie ocenianie estetyki pisma.
 - Uczenie tworzenia schematów pracy.
 - Pomoc w doborze argumentów, jak również odpowiednich wyrażen i zwrotów
 - Podawanie uczniom jasnych kryteriów oceny prac pisemnych (wiedza, dobór argumentów, logika wywodu, treść, styl, kompozycja itd.)

- Dzielenie utrwalanego materiału na mniejsze porcje.
- Stosowanie technik skojarzeniowych ułatwiających zapamiętywanie
- Wprowadzanie metod aktywnych w nauczaniu, angażujących jak najwięcej zmysłów (ruch, dotyk, wzrok, słuch), używanie wielu pomocy dydaktycznych, urozmaicanie procesu nauczania
- Przy odczytywaniu tekstu przez nauczyciela pozwalanie na korzystanie z podręcznika

4. Uczniowie z zaburzeniami ze spektrum autyzmu/ Zespołem Aspergera

- zachowywanie schematu pracy na lekcjach i stałości działań
- eliminowanie bodźców rozpraszających (wzrokowych, słuchowych);
- kierowanie poleceń indywidualnie do ucznia, zwracanie się do niego po imieniu;
- robienie przerw między wypowiedzianymi zdaniami, tak by dać uczniowi możliwość ich przetworzenia;
- powtarzanie polecenia, sprawdzanie stopnia jego zrozumienia;
- używanie krótkich zdań, prostego i jednoznacznego języka - podawanie jasnych instrukcji;
- uwzględnianie deficytów w zakresie rozumienia niedosłownych wypowiedzi, ironii, metafor, słów i wyrażen wieloznacznych. Wyjaśnianie ich za pomocą obrazów albo przeciwieństw np. przyjaźń - wrogość;
- w razie potrzeby wydłużanie czasu przeznaczonego na wykonywanie poszczególnych zadań i prac pisemnych;
- dzielenie zadań na wieloetapowe krótsze części;